

Προσφυγή του Βασιλείου της Ισπανίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Μαΐου 2002

(Υπόθεση C-173/02)

(2002/C 169/37)

Το Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Santiago Ortiz Vaamonde, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ισπανίας, 4-6, boulevard Emmanuel Servais, άσκησε στις 13 Μαΐου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 12ης Μαρτίου 2002 με την οποία κηρύχθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά η ενίσχυση που χορηγήθηκε στους παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος για την απόκτηση ποσοτήτων αναφοράς και διατάχθηκε η ανάκτησή της·
- να καταδικάσει το καθού όργανο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Παράβαση των άρθρων 87 και 88 ΕΚ καθόσον το επίδικο μέτρο στηρίζεται στη ρύθμιση περί της κοινής οργανώσεως της αγοράς (ΚΟΑ) του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Τα αμφισβητούμενα μέτρα δεν μπορούν να θεωρηθούν αντίθετα προς την ΚΟΑ σε περίπτωση κατά την οποία η ίδια η ΚΟΑ προβλέπει ρητώς μηχανισμούς οι οποίοι είναι ανάλογοι προς τους θεσπισθέντες και επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό. Η χορηγηθείσα ενίσχυση δεν αποσκοπεί στην κάλυψη των δαπανών λειτουργίας, αλλά παρέχεται ως δικαίωμα παραγωγής το οποίο αποτελεί περιουσιακό αγαθό της ίδιας της γεωργικής εκμεταλλεύσεως. Η ενίσχυση ανταποκρίνεται στους στόχους που προβλέπουν οι κανονισμοί περί συμπληρωματικής εισφοράς, ήτοι την αναδιάρθρωση του γαλακτοκομικού τομέα, δεδομένου ότι αποβλέπει στη βελτίωση των δομών παραγωγής του τομέα του αγελαδινού γάλακτος, που είναι βασικός για την οικονομία της περιφέρειας των Αστουριών. Το γεγονός ότι δεν συμπίπτει απολύτως με τον μηχανισμό που προβλέπει η ΚΟΑ δεν την καθιστά αντίθετη προς το σύστημα, καθόσον συνεπάγεται παρέμβαση μικρότερης εκτάσεως από αυτή των προβλεπομένων και επιτρεπομένων ενισχύσεων. Συγκεκριμένα, αντί της δωρεάν χορηγήσεως ποσοτήτων αναφοράς που προβλέπει το πρώτο εδάφιο του άρθρου 8 του κανονισμού ΕΟΚ 3950/92⁽¹⁾, οι αστουριανές αρχές επιτυγχάνουν αποτελεσματικότερη χρησιμοποίηση των δημοσίων πόρων, διευκολύνοντας την πρόσβαση στη συμπληρωματική ποσόστωση σε μια ομάδα αγελαδοτρόφων οι

οποίοι δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν πλήρη χρηματοδότηση (μέσω της δωρεάν χορηγήσεως ποσοτήτων αναφοράς) δεδομένων των περιορισμένων διαθεσίμων πόρων. Τελικά, η χορηγηθείσα ενίσχυση δεν έχει ούτε μπορεί να έχει επίδραση στις τιμές ή τις συνολικές ποσότητες που επιτρέπεται να παραχθούν.

⁽¹⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, που τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1256/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 73).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 8ης Μαρτίου 2002 στην υπόθεση Streekgewest Westelijk Noord-Brabant κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-174/02)

(2002/C 169/38)

Με απόφαση της 8ης Μαρτίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Μαΐου 2002, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Streekgewest Westelijk Noord-Brabant και Staatssecretaris van Financiën, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορεί ένας διοικούμενος να επικαλεσθεί το περιεχόμενο του άρθρου 93, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, ΕΚ) μόνον εφόσον θίγεται συνεπεία μέτρου ενισχύσεως το οποίο στρεβλώνει τον εκατέρωθεν των συνόρων ανταγωνισμό;
2. Σε περίπτωση που ένα μέτρο ενισχύσεως, υπό την έννοια του άρθρου 93, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 3, τελευταία περίοδος, ΕΚ), συνίσταται στην απαλλαγή από επιβάρυνση (η οποία θεωρείται ότι καλύπτει και τη μείωση ή την ελάφρυνση της επιβαρύνσεως), της οποίας το προϊόν εισρέει στον γενικό προϋπολογισμό, ενώ δεν προβλέπεται συναφώς η αναστολή της απαλλαγής εκκρεμούσας της διαδικασίας κοινοποίησεως, πρέπει η επιβάρυνση να θεωρείται ως τμήμα του μέτρου αυτού ενισχύσεως, λόγω του ότι η επιβολή της επιβαρύνσεως σε όσους δεν τυγχάνουν απαλλαγής αποτελεί το μέσο για την επίτευξη ευνοϊκού αποτελέσματος, με συνέπεια ότι, κατά το διάστημα που η εφαρμογή του μέτρου ενισχύσεως δεν έχει επιτραπεί βάσει της ανωτέρω διατάξεως, η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή απαγόρευση έχει ομοίως εφαρμογή επί της επιβαρύνσεως αυτής (ή επί της επιβολής της);